

holderne til tåkesignalet ble plassert i annen, tredje og fjerde etasje i fyrtårnet. Diafonen ble plassert i femte etasje. Til de nødvendige motorer og kompressorer ble det bygd et maskinhus.

En ny bygning i bindingsverk for to familier ble satt opp, og det gamle uthuset ble forlenget til 20 meter. Et nytt naust ble satt opp for fyrvokteren, mens det gamle ble utvidet til å gi plass for de to assistentenes båter og redskaper. Det ble også bygd en bedre landing på vestsiden av naustet. Et solid plankegjerde ble satt opp mellom husene.

I 1939 ble stasjonen utstyrt med radiofyr med en rekkevidde på 10 n mil. De sendte kontinuerlig i usiktbart vær. I klarvær måtte det bestilles fra eventuell bruker.

I 1960 ble det lagt inn elektrisk kraft. Lyskasteren ble endret til 3 lynblink hvert 40. sekund.

Over: Tegning etter kroki fra 1946, rev. 1981.

Øverst t.h.: Fyrstasjonen sett fra sydvest. Diafonen til tåkesignalet ses så vidt ved vinduet i øverste hvite belte. Foto 1981.

Nederst t.h.: Fyrstasjonen sett fra sydøst. Foto 1981.

Stasjonen ble nå gjort om fra familie- til tårnstasjon. Tomannsboligen som ble satt opp i 1936 ble ominnredet med felles stue og kjøkken og egne soverom for hver av betjeningen. Bad ble innredet i loftsetasjen. I den gamle fyrmesterboligen fikk hver mann et hobby- eller arbeidsrom.

I 1971 måtte trykklufttankene skiftes ut.

Etter anmodning fra de sjøfarende ble det i 1972 installert et bifyr i fyrtårnet. Det lyser rødt i en smal sektor over en grunne — Øyensvegrunnen — som er farlig for skipsfarten.